ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Χ. Ι. Πογιατζή, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση: 428/2014

Αναφορικά με τον Περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο, 84/79

- και -

Αναφορικά με τον JOINT-STOCK COMMERCIAL BANK "BANK OF MOSCOW" (OPEN JOINT-STOCK COMPANY), από τη Ρωσία,

ΑΙΤΗΤΡΙΑ

- και -

Αναφορικά με την KEFOLEMA LIMITED, από τη Λευκωσία,

ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ

Ημερομηνία: 29 Μαϊου, 2017

Εμφανίσεις:

Για Αιτήτρια: Ελεάνα Χριστοφή για Πατρίκιος Παύλου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Για Καθ' ης η Αίτηση: Μαρία-Άννα Στυλιανού για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα Αίτησή της η Αιτήτρια εξαιτείται:

(Α) Διάταγμα του Δικαστηρίου για εγγραφή και/ή αναγνώριση και εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης ημερομηνίας 3.3.2014 που εκδόθηκε στα πλαίσια Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας με αριθμό 117/2013, που διεξήχθη και αποπερατώθηκε από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, μεταξύ Αιτήτριας και Καθ' ης η Αίτηση.

(Β) Οποιοδήποτε άλλο Διάταγμα και/ή θεραπεία, κρίνει το Δικαστήριο ως εύλογη και δίκαιη υπό τις περιστάσεις.

(Γ) Έξοδα πλέον ΦΠΑ.

Η Αίτηση βασίζεται στον **Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο, 101/1987, Άρθρα 2, 3, 7, 16, 18-20, 31, 34-36,** στον **Περί Διαιτησίας Νόμο, Κεφ.4, Άρθρο 21**, στον **Περί Συμβάσεως Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο, 84/1979, Άρθρα II-IV,** στον **Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο, 121(Ι)/2000, Άρθρα 1-6,** στον **Περί της Σύμβασης για την Κατάργηση της Νομιμοποίησης των Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων (Κυρωτικό) Νόμο 50/1972,** στους **Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας, Δ.1, Δ.47, θθ.1-3, Δ.48, θθ. 1-9, Δ.55, Δ.64**, καθώς και στη διακριτική ευχέρεια, συμφυείς εξουσίες και πρακτική του Δικαστηρίου.

Οι βασικοί ισχυρισμοί της Αιτήτριας, όπως εμφαίνονται από την Ένορκη Δήλωση του Στυλιανού Τριλλίδη, δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την Αιτήτρια είναι ότι στις 3.3.2014, εκδόθηκε η πιο πάνω Διαιτητική Απόφαση της οποίας, πιστοποιημένο αντίγραφο, μαζί με τη μετάφρασή της στα Ελληνικά επισυνάφθηκε στην εν λόγω Ένορκη Δήλωση. Η επίδικη Διαιτητική Απόφαση, σύμφωνα με το ίδιο το κείμενό της, είναι τελική και εκτελεστή, ενώ τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις για έγκριση της παρούσας Αίτησης.

Η Καθ' ης η Αίτηση, καταχώρισε Ένσταση την οποία, αργότερα με Διάταγμα του Δικαστηρίου, τροποποίησε, προβάλλοντας συνολικά 11 λόγους ένστασης οι

οποίοι θα αναλυθούν πιο κάτω.

Νομική βάση της Αίτησης

Η νομική βάση της Αίτησης αναφέρεται πιο πάνω, αλλά η πλευρά της Καθ' ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι είναι λανθασμένη και/ή ανεπαρκής αφού ελλείπει η συμπερίληψη του **Κυρωτικού της Συνθήκης μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου Νόμος, 172/86**, ο οποίος τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα περίπτωση. Την πιο πάνω θέση δε, προβάλλουν ως λόγο ένστασης.

Διαφωνώ με την πιο πάνω θέση της Καθ' ης η Αίτηση. Ο **Νόμος 172/86**, που αφορούσε στην ΕΣΣΔ, διατηρείται σε ισχύ μέχρι σήμερα μεταξύ Κύπρου και Ρωσίας, από το **Νόμο που Κυρώνει το Πρωτόκολλο Μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για το Ευρετήριο των Διμερών Συμφωνιών, Ν.34(ΙΙΙ)/2001.** Όμως ο εν λόγω νόμος (**Άρθρα 23 και 24**), αφορά σε δικαστικές, και όχι διαιτητικές αποφάσεις.

Επιπρόσθετα, ο **Ν.121(Ι)/2000**, όπως λέχθηκε στην **Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως ν. Καραμπατάκη (2007) 1 (Α) ΑΑΔ 503,** δεν προσθέτει στο ουσιαστικό δίκαιο, αλλά εξαντλείται στην ακολουθητέα διαδικασία.

Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι οι πρόνοιες που θα πρέπει να εξεταστούν είναι αυτές του **Ν.84/79** που αφορά σε αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, λαμβάνοντας υπ' όψιν το τι έχει λεχθεί στην υπόθεση **Intersputnik International Organization of Space Communications (Διεθνής Οργανισμός Διαστημικής Επικοινωνίας Ιντερσπουτνικ) ν. Alrena Investments Limited, Π.Ε. 298/13, ημερομηνίας 4.4.2017,** όπου ο Ναθαναήλ, Δ., ανέφερε:

> *«Οι Διεθνείς Συμβάσεις ερμηνεύονται αυστηρά, εφόσον ενσωματώνονται στην Κυπριακή έννομη τάξη, με δεδομένο ότι αναφέρονται σε διαδικασίες εκτέλεσης σε τρίτη χώρα αποφάσεων που εκδίδονται στο έδαφος άλλης χώρας. Η φιλοσοφία όμως ταυτόχρονα αυτών των Διεθνών Συμβάσεων που διέπουν τις διεθνείς εμπορικές διαιτησίες,*

είναι η παροχή ενός γρήγορου μηχανισμού απονομής δικαιοσύνης και επίλυσης των διαφορών σε διεθνές επίπεδο. Τόσο ο Νόμος αρ. 84/79, που έχει ως βάση τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης του 1958, όπως και ο περί Διεθνούς εμπορικής Διαιτησίας Νόμος αρ. 101/87, καθώς και ο περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή, και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμος αρ. 121(Ι)/2000, στους οποίους επίσης βασίστηκε η επίδικη αίτηση πρωτοδίκως, παρέχουν μια ιδιάζουσα και αυτόνομη διαδικασία όπως αναγνωρίστηκε στην υπόθεση ***Αίτηση Beogradska Banka DD (1955) 1 Α.Α.Δ. 737,*** *εν πολλοίς, τουλάχιστον όσον αφορά το Νόμο αρ. 101/87, προερχόμενο το νομοθέτημα από το* ***Uncitral Model Law on International Commercial Arbitration.»***

Το **Άρθρο IV της Σύμβασης Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων του 1958,** προνοεί ότι το μέρος που επιδιώκει την αναγνώριση εκτέλεσης της διαιτητικής αποφάσεως οφείλει, κατά το χρόνο της υποβολής της αιτήσεως, να προσκομίσει:

(α) το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της αποφάσεως ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής,

(β) το πρωτότυπο της συμφωνίας ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής.

Η Αιτήτρια έχει συμμορφωθεί με αμφότερες τις πιο πάνω προϋποθέσεις αφού ως **ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1** στην Ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση επισυνάπτεται δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης στα Ρωσικά και δεόντως πιστοποιημένη μετάφραση της στα Ελληνικά. Ως δε **ΤΕΚΜΗΡΙΟ 2**, επισυνάπτεται δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της Συμφωνίας στα Αγγλικά και Ρωσικά, καθώς και δεόντως πιστοποιημένη μετάφρασή της στα Ελληνικά.

Στο **Άρθρο V της Σύμβασης**, προνοούνται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να προβληθεί ένσταση σε αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης. Επειδή όμως έχουν εγερθεί ως λόγοι ένστασης από την Καθ' ης η Αίτηση, εξέτασή τους θα γίνει, αναλυτικά, πιο κάτω.

Λόγος Ένστασης: Η Ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση έγινε από ακατάλληλο πρόσωπο

Η καθ' ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι η εν λόγω Ένορκη Δήλωση έγινε από ακατάλληλο άτομο, δηλαδή από πρόσωπο που δεν γνωρίζει τα επίδικα γεγονότα, ούτε μπορεί να έχει ιδίαν γνώση των γεγονότων αφού δεν έγινε από νόμιμο αντιπρόσωπο της Αιτήτριας. Επίσης, δεν πρέπει να ορκίζεται δικηγόρος και καμία εξήγηση δεν δίδεται γιατί δεν ορκίζεται εκπρόσωπος της Αιτήτριας.

Αυτός ο λόγος ένστασης είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Την Αίτηση συνοδεύει Ένορκη Δήλωση του Στυλιανού Τριλλίδη, δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την Αιτήτρια. Ο κ. Τριλλίδης αναφέρει ότι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένος από την Αιτήτρια όπως προβεί στην εν λόγω Ένορκη Δήλωση, ενώ αναφέρει ότι κάποια γεγονότα εμπίπτουν στην προσωπική του γνώση ενώ για εκείνα που δεν εμπίπτουν στην προσωπική του γνώση, αναφέρει την πηγή των πληροφοριών του.

Μελετώντας δε την Ένορκή του Δήλωση, διαπιστώνεται ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός του όντως ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Παραπέμπει επιπρόσθετα σε συγκεκριμένα έγγραφα τα οποία επισυνάπτει ως τεκμήρια, ενώ δεν υπήρξε αντεξέταση και οποιουδήποτε είδους αμφισβήτηση των ισχυρισμών του.

Το γεγονός ότι η Ένορκη Δήλωση έγινε από δικηγόρο (σημείωση: ο εν λόγω δικηγόρος δεν φαίνεται να εμπλέκεται με οιονδήποτε άλλο τρόπο στο χειρισμό της υπόθεσης) και ότι η έδρα της Αιτήτριας είναι στο εξωτερικό (Ρωσία), είναι ένας ακόμη λόγος που καθιστούν αυτό το λόγο αβάσιμο. Το θέμα όταν η ένορκη δήλωση που συνοδεύει μία αίτηση γίνεται από δικηγόρο, έτυχε συζήτησης και επεξηγήθηκε από τη σχετική νομολογία. Είναι πλέον σαφώς νομολογημένο ότι όταν μία εταιρεία έχει την έδρα της στο εξωτερικό, είναι απόλυτα επιτρεπτό, χωρίς οποιαδήποτε εξήγηση, την ένορκη δήλωση να την κάνει δικηγόρος. **Penderhill Holdings Ltd κ.α. ν. Κλουκίνα, Π.Ε. 319 και 320/11, ημερομηνίας 31.1.2014.**

Κατά συνέπεια, αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

Λόγος Ένστασης: Η αναγνώριση και εκτέλεση της επίδικης Διαιτητικής Απόφασης προσκρούει στη δημόσια πολιτική και στο δημόσιο συμφέρον της Κύπρου

Η Καθ' ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι η Διαιτητική Απόφαση είναι πολιτικού περιεχομένου από κρατική Τράπεζα η οποία αποσκοπεί στην πολιτική δίωξη των πρώην Διευθυντών της με βασικό στόχο το ψάρεμα μαρτυρίας και λήψη μαρτυρικού υλικού εναντίον τους. Δεν μπορεί η Κυπριακή Δημοκρατία να γίνει συνεργάτης της Ρωσίας στο θέμα αυτό.

Περαιτέρω η Αίτηση είναι ενάντια στη δημόσια πολιτική και καταχρηστική, επειδή, όταν έγινε το επίδικο δάνειο, τούτο αποτελούσε μέρος άλλων δανείων τα οποία έγιναν και σε άλλες Κυπριακές εταιρείες (περίπου 52), οι οποίες συστάθηκαν από το 2007 και έπειτα με οδηγίες της Αιτήτριας με στόχο τα δάνεια να χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις μέσα από τις οποίες θα πληρώνονταν σταδιακά και μακροπρόθεσμα και τα έσοδα καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία θα διατίθεντο δυνάμει εμπιστεύματος προς όφελος δικαιούχων μεταξύ των οποίων ήταν και η Αιτήτρια.

Οι εταιρείες, όπως και η Καθ' ης η Αίτηση, δεν είναι τρίτοι πιστωτές κατά τη συνήθη εμπορική ορολογία, αλλά εταιρείες που η Αιτήτρια ίδρυσε καθώς και διεθνές εμπίστευμα για τη διαχείρισή τους. Όλα έγιναν με την έγκριση της Αιτήτριας και των Ρωσικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών της Αιτήτριας.

Συνεπώς, κακώς επιχειρείται η εγγραφή της επίδικης Απόφασης εφόσον η Καθ' ης η Αίτηση είναι εταιρεία που συστάθηκε από την Αιτήτρια και το επίδικο δάνειο δόθηκε στην Καθ' ης η Αίτηση από την Αιτήτρια σαν όχημα επένδυσης το οποίο επιστράφηκε προ πολλού στην Αιτήτρια.

Ο μόνος λόγος που γίνεται η παρούσα διαδικασία είναι επειδή θα ακολουθήσει αίτηση εκκαθάρισης της Καθ' ης η Αίτηση και προσπάθεια διορισμού εκκαθαριστή της, για πρόσβαση στους τραπεζικούς λογαριασμούς και έγγραφα και ψάρεμα μαρτυρίας σε βάρος της πρώην διεύθυνσής της, η οποία είναι πολιτικά διωκόμενη. Οι νόμιμες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας, έχουν αναγνωρίσει επίσημα τον πολιτικό χαρακτήρα του θέματος και αρνούνται περαιτέρω συνεργασία στις υποθέσεις αυτές.

Αυτός ο λόγος ένστασης προνοείται από το **Άρθρο V(2)(β) του Ν.84/79** το οποίο αναφέρει ότι η αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης δύναται να

απορριφθεί εάν η αρμόδια αρχή της χώρας στην οποία επιζητείται η αναγνώριση και εκτέλεση, διαπιστώσει ότι αυτή αντίκειται προς τη δημόσια τάξη της χώρας αυτής.

Στην υπόθεση **Αναφορικά με Αίτηση της Beogradska Banka D.D. (1995) 1 Α.Α.Δ. 737, 756-757** που αφορούσε σε διαδικασία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων τύπου certiorari και prohibition, ο Χρυσοστομής, Δ., ανέφερε τα ακόλουθα στις πιο πάνω σελίδες:

> *«Ο δικαστικός έλεγχος της διαιτητικής απόφασης που γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα IV και V της Σύμβασης, είναι κατά τη γνώμη μου εποπτικός, έχει δικονομικό χαρακτήρα και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της κρίσης των Διαιτητών. Κάποια απόκλιση ενδεχομένως να λεχθεί ότι γίνεται από τις πρόνοιες της παραγράφου 2(β) του άρθρου V της Σύμβασης, που αναφέρεται στη δημόσια τάξη, που γίνεται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο. Όμως και πάλι, κατά την άποψή μου, η έρευνα αυτή είναι εποπτική και παρόλο που ελέγχει το περιεχόμενο της απόφασης των Διαιτητών, εντούτοις περιορίζεται μόνο στο θέμα της διαπίστωσης αν η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη στη δημόσια τάξη και δεν υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης.*
>
> *Το δίκαιο που εφαρμόζεται στη διαδικασία του εποπτικού αυτού ελέγχου για αναγνώριση και εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, είναι εκείνο του δικάζοντα Δικαστή, εκτός αν υπάρχει κάποια ειδική πρόνοια στη Σύμβαση. Το βάρος της απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο IV το έχει ο αιτητής ενώ τα όσα αναφέρονται στο άρθρο V, που σχετίζονται με τους λόγους απόρριψης της αίτησης, βαρύνουν εκείνου εναντίου του οποίου γίνεται η επίκληση της απόφασης. Σύμφωνα με το άρθρο IV ο αιτητής δεν έχει τίποτε άλλο να πράξει για να επιτύχει την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης από του να προσκομίσει τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, οπότε το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο V, μετατοπίζεται στους ώμους του προσώπου εκείνου εναντίου του οποίου γίνεται η επίκληση.»*

Τώρα όσον αφορά στον ορισμό του όρου «δημόσια τάξη», εκτενής ανάλυσή του έγινε στην **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας της Κένυας ν. Bank Fur Arbeit Und Wirtschaft AG (1999) 1(Α) ΑΑΔ 585,** από το Νικήτα, Δ., στις σελίδες 595-599. Εκείνο που σαφώς εξάγεται ως συμπέρασμα είναι ότι ο όρος «δημόσια τάξη» περιλαμβάνει τις θεμελιακές αξίες που μια κοινωνία, σε δεδομένη χρονική περίοδο, αναγνωρίζει ότι διέπουν τις συναλλαγές καθώς και τις εκφάνσεις της ζωής των μελών της, με τις οποίες είναι διαποτισμένη η καθιερωμένη έννομη τάξη.

Επιπρόσθετα, στην **Συρίμη ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Παγκυπριακή Λτδ (2010) 1(Β) ΑΑΔ 1131,** 1144, ο Ερωτοκρίτου Δ., με αναφορά

στο **Άρθρο 23, του Περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ.149,** ανέφερε ότι, σύμφωνα με τις αρχές της δημόσιας πολιτικής, ένας πολίτης δεν μπορεί να ενεργήσει με τρόπο που τείνει να είναι βλαβερός στο κοινό καλό ή το δημόσιο δίκαιο. Γίνεται δε αναφορά σε σχετική επί του θέματος νομολογία.

Εξετάζοντας αυτό το λόγον ένστασης, έχω μελετήσει τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς. Καταλήγω πως και ο παρών λόγος ένστασης θα πρέπει να απορριφθεί. Οι πιο πάνω ισχυρισμοί της Καθ' ης η Αίτηση δεν διαφοροποιούν τα γεγονότα και δεδομένα που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου από την Αιτήτρια αφού ούτε δεικνύουν προς την κατεύθυνση της κατάχρησης διαδικασίας, ούτε πρόσκρουσης προς τη δημόσια πολιτική και δημόσιο συμφέρον της Κύπρου.

Η πλευρά της Καθ' ης η Αίτηση επιχειρηματολογεί και προβαίνει σε αυθαίρετη εξαγωγή συμπερασμάτων. Γεγονός παραμένει ότι οι διάδικοι, ως χωριστές νομικές οντότητες, συνήψαν συμφωνία δανείου δυνάμει της οποίας η Αιτήτρια παραχώρησε πίστωση στην Καθ' ης η Αίτηση. Η Καθ' ης η Αίτηση παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της και η Αιτήτρια διεκδίκησε τα δικαιώματά της, εξασφαλίζοντας την επίδικη Διαιτητική Απόφαση.

Όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, βλ. **Beogradska κ.α. (1955),** το βάρος να αποδείξει τους ισχυρισμούς της είναι στους ώμους της Καθ' ης η Αίτηση και θεωρώ ότι δεν έχει αποσείσει το επίπεδο που φέρει.

Ως εκ τούτου και αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

-

Λόγος Ένστασης: Η Συμφωνία Δανείου και οι συμπληρωματικές αυτής είναι άκυρες, γεγονός που το γνώριζε η Αιτήτρια και δεν το ανέφερε στο Διαιτητικό Δικαστήριο.

Αυτός ο λόγος ένστασης προνοείται από το **Άρθρο V(1)(α) του Ν.84/79**, το οποίο αναφέρει για συμφωνία μη έγκυρη δυνάμει της νομοθεσίας στην οποία τα μέρη έχουν υποβάλει αυτήν ή της νομοθεσίας της χώρας όπου εκδόθηκε η απόφαση, ήτοι της Ρωσίας στην παρούσα περίπτωση.

Προς απόδειξη του ισχυρισμού της η Καθ' ης η Αίτηση, επισύναψε τη Γνωμάτευση, **ΤΕΚΜΗΡΙΟ 12**, στην Ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την Ένσταση. Θεωρώ όμως ότι αφής στιγμής το Διαιτητικό Δικαστήριο δεν έκανε εύρημα για ακυρότητα των επίδικων συμφωνιών, το παρόν Δικαστήριο, με βάση τα όσα λέχθηκαν στην **Beogradska (1995)**, πιο πάνω, έχει ρόλο εποπτικό και δεν μπορεί να υπεισέλθει στην ουσία της κρίσης των διαιτητών.

Η Καθ' ης η Αίτηση με τα όσα ισχυρίζεται δεν έχει αποσείσει το επίπεδο απόδειξης που η ίδια φέρει, γι' αυτό και αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

Λόγος Ένστασης. Η επίδικη διαφορά δεν εμπίπτει στους όρους της διαιτησίας γιατί στην ουσία δεν εγέρθηκε διαφορά, απλώς απαίτηση για εξόφληση. Συνεπώς δεν υπήρχε θέμα για παραπομπή σε διαιτησία.

Η Καθ' ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι, εκτός του ότι δεν υπήρχε θέμα για παραπομπή σε διαιτησία, κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας, η χρηματική απαίτηση η οποία δεν αποκρυσταλλώθηκε δεν είναι δεκτική διαιτησίας, αλλά θα έπρεπε να είχε καταχωρισθεί αγωγή στην Κύπρο με σκοπό τη διεκδίκηση του ποσού.

Αυτός ο λόγος ένστασης αναφέρεται στο **Άρθρο V(2)(α) του Ν.84/79**, που προνοεί ότι αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι το αντικείμενο της διαφοράς δεν δύναται να διευθετηθεί διά διαιτησίας δυνάμει της νομοθεσίας της χώρας στην οποία επιζητείται το διάταγμα.

Το θέμα θίγεται επιδερμικά από την Καθ' ης η Αίτηση και αυτός ο λόγος ένστασης δεν μπορεί να ευσταθήσει. Η επίδικη Συμφωνία είναι συμφωνία παροχής πίστωσης από Τράπεζα σε εταιρεία και τα συμβαλλόμενα μέρη συναίνεσαν στην παραπομπή οποιασδήποτε διαφοράς σε διαιτησία. Κάτι τέτοιο δεν αντιβαίνει τις πρόνοιες της Κυπριακής νομοθεσίας αφού ούτε ο **Περί Διαιτησίας Νόμος, Κεφ.4** ούτε ο **Περί Δικαστηρίων Νόμος, 14/60, Άρθρα 35-39**, δεν θέτουν περιορισμό σε παραπομπή παρόμοιων θεμάτων σε διαιτησία.

Επομένως και αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

-

Λόγος Ένστασης: Το κατ΄ ισχυρισμόν οφειλόμενο ποσό έχει ξοφληθεί

Η Καθ΄ ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι το ποσό της οφειλής έχει ξοφληθεί προ πολλού με τη μεταβίβαση όλων των περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν από τα δάνεια και δόθηκαν στην Αιτήτρια. Επιπρόσθετα, η Καθ΄ ης η Αίτηση έχει καταχωρίσει την αγωγή αρ. 7537/14 εναντίον της Αιτήτριας με την οποία αξιώνει, μεταξύ άλλων, Δήλωση του Δικαστηρίου ότι τα δάνεια αυτά έχουν εξοφληθεί και ότι τα εμπιστεύματα είναι έγκυρα και δεσμευτικά.

Θα αναμενόταν τέτοιος ισχυρισμός, τόσο σημαντικός, να είχε προβληθεί ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου, αλλά η Καθ΄ ης η Αίτηση παρέλειψε να το πράξει. Ενόσω παραμένει σε εκκρεμότητα η πιο πάνω αγωγή, η Διαιτητική Απόφαση παραμένει αναλλοίωτη. Εννοείται, φυσικά, ότι σε περίπτωση που η αγωγή 7537/14 έχει την κατάληξη που επιδιώξει η Καθ΄ ης η Αίτηση, και παρόλα αυτά ληφθούν μέτρα εκτέλεσης εναντίον της στην Κυπριακή Δημοκρατία, τότε θα μπορεί να προβάλει την υπεράσπιση της εξόφλησης. **Αναφορικά με την Εταιρεία Besuno Ltd, Π.Ε. 269/09, ημερομηνίας 20.2.2014.**

Και αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

-

Λόγος Ένστασης: Δεν έχει παρουσιασθεί πιστοποιητικό για το τελεσίδικο και εκτελεστό της Διαιτητικής Απόφασης, ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από τη Διαιτητική Απόφαση.

Σχετική πρόνοια υπάρχει στο **Άρθρο V(1)(ε) του Ν.84/79,** που προνοεί ως λόγο απόρριψης το γεγονός ότι η διαιτητική απόφαση δεν κατέστη δεσμευτική για τα μέρη. Και στο θέμα αυτό το βάρος απόδειξης είναι στους ώμους της Καθ΄ ης η Αίτηση αφού η πλευρά της Αιτήτριας έχει δώσει στοιχεία περί του αντιθέτου.

Η πλευρά της Καθ΄ ης η Αίτηση δεν έχει προσκομίσει στοιχεία για απόδειξη του αντίστοιχου ισχυρισμού της, γι΄ αυτό και αυτός ο λόγος ένστασης απορρίπτεται.

Λόγος Ένστασης: Μη χαρτοσήμανση της επίδικης Συμφωνίας Δανείου γεγονός που την καθιστά άκυρη

Αυτός ο λόγος ένστασης ενσωματώθηκε μετά από τροποποίηση της Ένστασης της Καθ' ης η Αίτηση. Ισχυρίζεται η Καθ' ης η Αίτηση ότι, εφόσον η επίδικη συμφωνία δανείου κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου χωρίς να έχει χαρτοσημανθεί, έχει καταστεί άκυρη.

Διαφωνώ με τον πιο πάνω ισχυρισμό. Πουθενά στον **Περί Χαρτοσήμων Νόμο, 19/63,** δεν υπάρχει πρόνοια που να υποστηρίζει αυτό το λόγον ένστασης. Η παράλειψη χαρτοσήμανσης δεν καθιστά άκυρο οποιοδήποτε έγγραφο ή συμφωνία. Η χαρτοσήμανση εγγράφου είναι απαραίτητη πριν αυτό κατατεθεί ως τεκμήριο σε δικαστική διαδικασία. Με βάση δε το **Άρθρο 35** του πιο πάνω Νόμου, το Δικαστήριο, έχει εξουσία να διατάξει τη χαρτοσήμανση εγγράφου και αυτό δύναται να γίνει και μετά την κατάθεσή του στο Δικαστήριο. Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank "Bank of Moscow" (Open Joint-Stock Company), από τη Ρωσία, Πολιτική Αίτηση 151/15, ημερομηνίας 23.4.2015** λέχθηκε ότι η κατάθεση από μόνη της του οποιουδήποτε εγγράφου στα πλαίσια δικαστικής διαδικασίας, ενεργοποιεί και το μηχανισμό χαρτοσήμανσής του, εφόσον πληρούνται οι πρόνοιες του Νόμου.

Με βάση όλα τα πιο πάνω και αυτός ο λόγος ένστασης, απορρίπτεται.

Κατάληξη

Έχοντας μελετήσει τις θέσεις που προέβαλαν οι δύο πλευρές, καταλήγω ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για έγκριση της Αίτησης, ενώ απορρίπτονται όλοι οι λόγοι ένστασης.

Η Αίτηση εγκρίνεται. Εκδίδεται Διάταγμα ως το αιτητικό Α, πιο πάνω. Επιδικάζονται τα Έξοδα υπέρ της Αιτήτριας και σε βάρος της Καθ' ης όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Λόγω της μη χαρτοσήμανσης της επίδικης Συμφωνίας (**ΤΕΚΜΗΡΙΟ 2**, στην Ένορκη Δήλωση που υποστηρίζει την Αίτηση), δίδονται οδηγίες όπως το εκδοθέν Διάταγμα μη συνταχθεί μέχρι η πιο πάνω Συμφωνία χαρτοσημανθεί δεόντως.

[Υπ.] Χ. Ι. Πογιατζής, Π.Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο

Πρωτοκολλητής
/μκστ